

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207509
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314207509.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanému Q. Q., bytom I. XXXX/XX, Z., právne zastúpený JUDr. Evou Koščovou, advokátkou, Osloboditeľov 3, Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpené JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 493,37 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21C/117/2014-61 zo dňa 5.9.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 145,37 Eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 145,37 Eur od 30.11. 2012 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 50,- Eur splatných vždy 15.dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 86,15 Eur na účet jeho právneho zástupcu, ako aj zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 83,04 Eur.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov, zistený skutkový stav, citoval ust. § 5, § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., ďalej ust. § 3 ods. 1, 2, 3, 4, § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a uviedol, že medzi účastníkmi bola uzatvorená dňa 12.7.2012 zmluva o pripojení č. A 6391197 a dodatok k zmluve o pripojení a dňa 28.1.2011 zmluva o pripojení č. A 5482602 a dodatok k tejto zmluve, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému služby a žalovaný bol povinný zaplatiť cenu za poskytnuté služby. Žalovaný cenu za poskytnuté služby vo výške 145,37 Eur neuhradil, a to faktúru za obdobie júl 2012 - september 2012, k zaplateniu ktorej sumy zaviazal súd žalovaného. Súd vyhovel žalobe aj ohľadne namietanej časti 50,- Eur právnou zástupkyňou žalovaného z dôvodu, že ide poplatok za obnovenie kreditu s paušálom v sume 50,- Eur, ktorá služba bola žalovanému poskytnutá. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku, súd s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal žalobcovi aj úrok z omeškania.

V časti uplatnenej náhrady škody vo výške 348,- Eur, súd žalobu zamietol. Poukázal na to, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno, t. j. splnenie predpokladu, t. j. protiprávneho úkonu žalovaného.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Súd poukázal na čl. I. bodu 1.3. dodatku k zmluve o pripojení, ako aj čl. IV. a uviedol, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení uvedený v čl. IV., doba platnosti a ukončenie zmluvy všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy s tým, že žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy nepreukázal. Ani zo strany žalovaného súd nemal preukázané, žeby by takúto listinu od žalobcu odbržal. Platné ukončenie zmluvy so žalovaným nebolo preukázané, a teda žalovaný svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil. Na tom nič nemení to, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný predpoklad vzniku škody. K samotnému vzniku škody s poukazom na ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd uviedol, že rozdiel medzi trhovou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou nemožno považovať za škodu, lebo k jej vzniku nedošlo s poukazom na uvedený bod 3.7. dodatku zmluvy o pripojení. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu predáva koncové zariadenie za nižšiu cenu ako skutočnú trhovú hodnotu. Účel sledovaný teda žalobcom podanou žalobou je možné dosiahnuť iným spôsobom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za koncové zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. S týmto záverom je spojené aj nesplnenie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody aj v prípade preukázania zavineného zotrvania žalovaného v zmluvnom vzťahu po určitú dobu. Dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Súd zároveň poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011, bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku obdobne v iných prípadoch, na ktoré poukázal, a preto došlo k právoplatnému zamietnutiu žaloby operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti.

Následne súd citoval ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, poukázal aj na čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a spravidla má na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je možné dosiahnuť ju len vonkajším zásahom. Vzhľadom na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd nemohol opätovne pristúpiť k vyhodnoteniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná. Iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, v ktorej má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie 348,- Eur z titulu náhrady škody, vrátane uplatneného úroku z omeškania zamietol.

S poukazom na ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd povolil žalovanému splácať priznanú istinu v 50,- Eurových mesačných splátkach s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane zročná celá dlžná suma.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobca bol v konaní úspešný len sčasti, lebo v časti o náhradu škody vo výške 348,- Eur, súd žalobu zamietol. Žalovaná suma bola 493,37 Eur s príslušenstvom, pričom súd priznal žalobcovi 145,37 Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu predstavoval 29,36 % a úspech žalovaného 70,54 %, t. j. prevažný úspech v konaní mal žalovaný, a to v rozsahu 41,08 %, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania žalovaného pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 86,15 Eur, ktoré špecifikoval po zohľadnení úspechu v konaní.

O trovách konania vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že svoje procesné postavenie odvodzoval od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupoval. Z podania vedľajšieho účastníka vyplynulo, že navrhol žalobu v časti o náhradu škody zamietnuť a vo zvyšku vylúčiť na samostatné konanie, a preto vzniklo právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi len v namietanej časti o uplatnenom nároku na náhradu škody. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 83,04 Eur, ktoré súd špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal výrok o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že v tejto časti rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Zdôraznil, že žalovaný v konaní bol zastúpený advokátkou, a preto nemožno vstup vedľajšieho účastníka do konania považovať za účelný a hospodárny. Uviedol, že súd pri rozhodovaní o trovách konania mal aplikovať ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorému náhradu nepriznať. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol správne. Zdôraznila, že vstúpili do konania len o uplatnenú náhradu škody vo výške 348,- Eur, v ktorej časti mali plný úspech, a preto správne súd aplikoval ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Poukázala na oprávnenie vedľajšieho účastníka na základe osobitného právneho predpisu vstúpiť do konania s tým, že v konaní majú rovnaké práva a povinnosti ako účastník sporového konania. Navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Trovy odvolacieho konania si neuplatnila.

Právna zástupkyňa žalovaného sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom správne právne rozhodol, pokiaľ aplikoval zásadu zodpovednosti účastníka za úspech v konaní vyplývajúcu z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Namietané nesprávne právne posúdenie týkajúce sa rozhodnutia o trovách konania vedľajšieho účastníka preto nebolo opodstatnené.

K uplatnenej námietke žalobcu o neúčelnosti vstupe vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd uvádza, že túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Ust. § 93 ods. 2 a 4 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, vstupovať do konania na základe osobitného právneho predpisu s tým, že v sporovom konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník sporového konania. Aj v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 ústavy, majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využíval právnu pomoc, ktorá je súčasťou základného práva na súdnu ochranu, lebo súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených nákladov účastníka sporového konania. Ani vedľajšieho účastníka, t. j. právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa vstupujúca do konania na základe osobitného právneho predpisu, nie je možné vopred vylúčiť z práva zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, lebo ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku oprávnenie právnickej osoby zvoliť si advokáta, takúto možnosť nevyklúčujú. Namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Vo vzťahu k priznanej náhrade trov konania odvolací súd uvádza, že právo na právne zastúpenie nie je totožné s právom na náhradu trov konania, lebo náhrada trov konania je v sporovom konaní viazaná na účelnosť

vynaložených trov (§ 137 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutie o trovách konania je logickým ukončením celého súdneho procesu, a preto súd pri rozhodovaní o trovách konania musí dôkladne zvážiť všetky okolnosti prípadu. Je nesporné, že vedľajší účastník dôvodne namietal náhradu škody vo výške 348,- Eur istiny s prísl., v ktorej časti bol plne úspešný, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Uplatnenú náhradu za dva úkony právnej služby nemožno považovať za neúčelnú a neefektívnu z dôvodu, že žalovaný ako spotrebiteľ i napriek tomu, že bol právne zastúpený, bol následne v konaní úspešný, lebo celkom z titulu priznanej náhrady, z titulu uplatnenej istiny vo výške 493,37 Eur bola priznaná len suma 145,37 Eur. Vedľajší účastník bol úspešný v celom rozsahu v ním namietanej výške náhrady škody.

K uplatnenej námietke týkajúcej sa aplikácie ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd uvádza, že táto aplikácia prichádza do úvahy iba výnimočne za predpokladu splnenia zákonných procesných podmienok, a to existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré musia byť splnené na strane oboch účastníkov konania. Len skutočnosť, že žalovaný bol zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov nevylučuje, aby v konaní na jeho strane vystupoval vedľajší účastník na základe osobitného právneho predpisu, ako aj, aby bol zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a následne v prípade, že je v konaní úspešný, si uplatnil náhradu trov konania. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v danom prípade preto do úvahy neprichádza. Postavenie žalobcu a vedľajšieho účastníka je v podmienkach trhového mechanizmu výrazne odlišné, lebo žalobca je poskytovateľom verejných telekomunikačných sietí a vedľajší účastník na strane žalovaného vystupuje len ako združenie, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie právnej pomoci alebo ochrana práv spotrebiteľa. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku by v danom prípade vážnym spôsobom zasiahla do majetkovej sféry vedľajšieho účastníka, ktorý za účelom poskytnutia odbornej právnej služby splnomocnil na zastupovanie v konaní právneho zástupcu z radov advokátov, s čím mu preukázateľne vznikli náklady s tým spojené.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania žalobcu a vedľajšieho účastníka bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v odvolacom konaní vyplývajúcou z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania právnou zástupkyňou vedľajšieho účastníka podaný nebol, a preto súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu právo na náhradu trov konania nevzniklo.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.